

wnoszącej będzie nie tylko przekonanie właściciela gruntu do zasadności takiej formy ochrony, ale też uzyskanie od niego pisemnej zgody. Jakie szanse na to ma wnoszący będący osobą prywatną, jeśli ma do dyspozycji jedynie swoje emocje i przekonanie, że działa w słusznej sprawie??? Tu potrzebne są konkretne zachęty w postaci „argumentów”

gospodarczych i materialnych, a tymi dysponuje Gmina. Wydaje mi się, że w przytoczonym przypadku w przepisach regulujących współpracę Gminy i prywatnego wnioskodawcy albo istnieją pewne luki prawne albo wystąpiły braki w kompetencji pracowników wspomnianej Gminy. Niestety w takich i podobnych przypadkach zawsze przegrywa Przyroda...

■ Maria Olszowska jest emerytowaną nauczycielką biologii z Mrągowa. E-mail: marjolsz@interia.pl

WSPOMNIENIA Z KONFERENCJI NAUKOWEJ 9TH INTERNATIONAL SYMPOSIUM ON THE CRETACEOUS SYSTEM – 1–5 WRZESIEŃ 2013 – ANKARA, TURCJA

Tomasz Borszcz (Sopot)

W pierwszych dniach września 2013 roku odbyła się konferencja poświęcona badaniom systemu kredowego zorganizowana w Turcji na Uniwersytecie Technicznym Środkowego Wschodu (Middle East Technical University – METU) w Ankarze. Szefem komitetu organizacyjnego był İsmail Ömer Yılmaz, pracownik uniwersytetu, który gościł uczestników i dołożył wielu starań, aby konferencja wypadła jak najlepiej. Konferencja ta odbywa się co pięć lat w różnych krajach, na przykład poprzednia w 2008 roku odbyła się w Wielkiej Brytanii (Plymouth). Międzynarodowa obsada uczestników licząca kilkaset osób, ciekawe tematy poruszane podczas konferencji, jak też fakt, że byłem tam jedynym reprezentantem z Polski skłoniły mnie do przybliżenia jej przebiegu.

Konferencja została poprzedzona i zwieńczona kilkudniowymi wycieczkami po malowniczych i ciekawych geologicznie regionach Turcji, jednak ze względu na wysokie koszty uczestnictwa odstraszyły one wielu uczestników od udziału, w tym mnie. Wpisowe za udział w konferencji, przynajmniej dla studentów, nie różniło się znacznie cenowo od innych konferencji tego typu i wynosiło 150 euro (zob. <http://www.cretaceous2013.org/en/default.asp>). Przyczyniło się to zapewne do znacznej frekwencji młodych adeptów nauki w tym wydarzeniu.

Sesje referatowe odbywały się codziennie za wyjątkiem trzeciego dnia konferencji, podczas którego odbywała się jednodniowa wycieczka oraz wieczorem uroczysta kolacja. Wspomnianą kolację bardzo miło pamiętam dzięki przyjaznej atmosferze i ciekawym rozmowom, głównie z badaczami kredy z Niemiec, Włoch i Hiszpanii.

Podczas konferencji miałem okazję porozmawiać z Nielsem Schlüterem i Jaume Gallemim, którzy podobnie jak ja interesują się jeźwocami, Frankiem

Wiese, Isabellą Premoli Silva, Bruno Granierem, Stéphane Reboulet, Dario Lazo czy Stijnem Goolartsem spośród wielu innych. Ten ostatni kontakt okazał się dla mnie szczególnie wartościowy, ponieważ Stijn zaprosił mnie na krótkoterminową wizytę kolekcji jeźwoców w Muzeum Historii Naturalnej w Belgii, której jest kuratorem, w ramach europejskiego programu TAF-SYNTHESYS. Kilka miesięcy później moja aplikacja została przyjęta do finansowania.

Ryc. 1. Uczestnicy konferencji przed wejściem do budynku, w którym odbywały się wystąpienia (źródło: http://www.cretaceous2013.org/files/PhotoGallery/cretaceous2013_0103.jpg).

wania. W trakcie konferencji poznałem także Bilala Haqę, jednego z liderów badań zmian poziomu morza w historii geologicznej, który później prezentował nowe wyniki swoich badań i jego studentów, a które uszczegóławiają nasze rozumienie zmian eustatycznych utrwalonych w zapisie kopalnym. Miałem także okazję wysłuchać ciekawych referatów Gerty Keller, która relacjonowała wyniki interdyscyplinarnych badań zdarzenia na granicy kreda-paleogen, Thierrego Adatte czy Karla Föllmiego, którzy opowiadali o badaniach geochemicznych osadów kredowych,

Helmuta Weisserta, który przybliżał badania obiegu węgla w kredzie, jak też Isabelly Premoli Silva, która opowiadała o badaniach kredowego planktonu w ramach działalności Międzynarodowej Podkomisji ds. Stratygrafii Kredy, której aktualnie przewodniczy. Z innych ciekawych wystąpień zapamiętałem referat Nielsa Schlütera, którego wstępne wyniki badań nad ewolucją u jeżowców z rodzaju *Micraster* rewidują dotychczasowe poglądy na stopniową ewolucję morfologii u tego rodzaju jeżowców, a które mają spore znaczenie dla ogólnego rozumienia ewolucji. Zaciekał mnie też referat Jensa Wendlera traktujący o procesach biomineralizacji kredowych kalcysfer, referat Enrica Pascuala-Cebriana dotyczący mineralogii małży-rudystów oraz wystąpienie Beatriz Aguirre-Urreta poświęcone kompletnie zachowanym stawonogom z osadów wczesnej kredy basenu Neuquén w Argentynie.

Chyba największą popularnością, biorąc pod uwagę liczbę referatów i słuchaczy, cieszyły się wątki związane ze złożami węglowodorów na terenie Turcji. Ja zaś w swoim referacie, wspólnym z Zofią Dubicką i Michałem Zatonim, opowiadałem o rekonstrukcji turońskich osadów zasobnych w jeżowce z obszarów polski południowej. Po prezentacji usłyszałem kilka

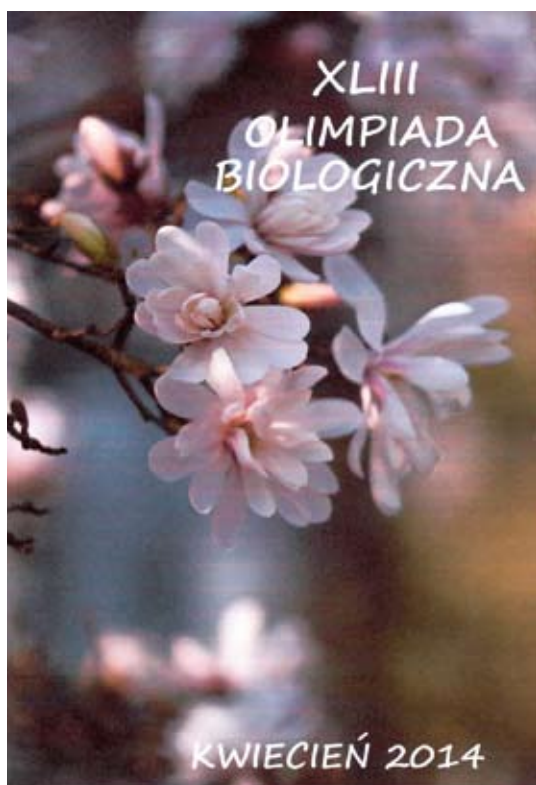
pytań, przez co wnioskuję, że udało mi się zaciekać widzów. W posterze przygotowanym wspólnie z Johnem W.M. Jagtem i Stephenem K. Donovanem zaprezentowaliśmy skamieniałości śladowe zachowane w kolekcji jeżowców wieku mastrychckiego z obszaru typowego dla piętra maastrycht z Holandii i Belgii. Badania nad tą kolekcją pozwolą nam zbadać i oddzielić wpływ interakcji drapieżnik-ofiara i pasożyt-ofiara na grubość pancerzy jeżowców – cechę, która wskaże znaczenie lub brak interakcji biotycznych na rozwój populacji organizmów w zapisie kopalnym.

Program konferencji jest dostępny bezpłatnie w Internecie na oficjalnej stronie konferencji (http://www.cretaceous2013.org/files/Cretaceous%202013%20Conference%20Programme_final.pdf), podobnie jak obszerna galeria zdjęć z tego wydarzenia (<http://www.cretaceous2013.org/en/gallery.asp>).

Mój udział w konferencji został sfinansowany z grantu Narodowego Centrum Nauki (2011/03/N/ST10/05776) i odbył się w trakcie otrzymywania stypendium START ufundowanego przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej (FNP). Dziękuję serdecznie za otrzymane wsparcie.

■ Tomasz Borszcz. Zakład Ekologii Morza, Instytut Oceanologii, Polska Akademia Nauk, Sopot. E-mail: tomaszborszcz@gmail.com.

OLIMPIADA BIOLOGICZNA 2014

KOMITET GŁÓWNY OLIMPIADY BIOLOGICZNEJ PRZY ZARZĄDZIE GŁÓWNYM POLSKIEGO TOWARZYSTWA PRZYRODNIKÓW im. KOPERNIKA, ul. Miecznikowa 1, 02-096 WARSZAWA, tel/fax. 22 554 10 27, www.olimpbiol.uw.edu.pl, kgob@biol.uw.edu.pl

Dnia 28 kwietnia 2014 roku odbyło się w Warszawie w budynku Wydziału Biologii UW, ul. Miecznikowa 1, uroczyste zakończenie XLIII Olimpiady Biologicznej z wręczeniem dyplomów i nagród.

Lista fundatorów nagród:

MEN – medale dla laureatów z inicjatywy prof. B. Cymborowskiego oraz książki dla wszystkich uczestników.
Zespół dziekański Wydziału Biologii UW – upominki dla finalistów i laureatów oraz wszechstronne wsparcie i pomoc w trakcie całych zawodów.